

ת"פ 46248/11/15 - מדינת ישראל נגד עודאי אדריס, אחמד אבו אל היג'א, סאבר המאם, מוחמד זידאני, אנס ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 46248-11-15 מדינת ישראל נ' אדריס(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. עודאי אדריס (עציר)
2. אחמד אבו אל היג'א (עציר)
3. סאבר המאם (עציר)
4. מוחמד זידאני (עצור בפיקוח)
5. אנס ג'בארין (עצור בפיקוח)

גזר דין בעניינם של הנאשמים 1-3

כללי

הנאשמים הורשעו, על בסיס הודייתם בעובדות כתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקונו של כתב האישום אך לא כלל הסכמות עונשיות. מדובר בפרשה במסגרתה הופעל סוכן משטרה אשר רכש מהנאשמים כלי נשק שונים והכל כמפורט להלן.

כתב האישום הוגש כנגד 5 נאשמים וכולל 6 אישומים. מכיוון שהדין בעניינם של הנאשמים 4 ו 5 נדחה, פוצל הדיון וגזר הדין שלהלן יתייחס אך לנאשמים 1-3.

האישום הראשון נוגע לנאשם 1 בלבד ומתייחס לעסקה במסגרתה ניסה הנאשם 1 לסחור בנשק שהינו חפץ דמוי רובה חד קני מאולתר המורכב, בין היתר, מקנה של רובה סער מסוג גליל. העסקה התרחשה בתאריך 25.4.15, אז התקשר הנאשם 1 אל הסוכן והציע לו לרכוש נשק. השניים קבעו להיפגש בטמרה לצורך מכירת הנשק מהנאשם 1 לסוכן תמורת 4,000 ₪. בהמשך נערך מפגש כאשר למפגש הגיעו שני בחורים שזהותם אינה ידועה למאשימה, העבירו לרכב בו ישבו הסוכן והנאשם 1 את החפץ דמוי הרובה, הנאשם 1 נטל את החפץ לרשותו ומאוחר יותר אותו יום שילם הסוכן לנאשם 1 4,000 ₪ תמורתו.

באישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירה של ניסיון סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) + 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**).

האישום השני נוגע לנאשם 3 בלבד ומתייחס לעסקה במהלכה מכר הנאשם 3 לסוכן שני תת מקלע מסוג קרל גוסטב.

בתאריך 02.7.15 שוחחו הסוכן והנאשם 3 וסיכמו כי הנאשם 3 ימכור לסוכן שני תתי מקלע מסוג קרל גוסטב. בהמשך, הגיע הסוכן לצומת הכניסה לטמרה והמתין לנאשם 3. בשעות אחר הצהריים הגיע הנאשם 3 ברכב שהיה נהוג על ידי אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה וכאשר ברכב נמצא אדם שלישי שגם זהותו אינה ידועה למאשימה. הסוכן נכנס לרכב והארבעה נסעו לכיוון טמרה עד אשר הגיעו לבית בטמרה. הנאשם 3 יצא מהרכב, הלך לכיוון הבית וחזר כעבור מספר דקות עם מגבת ובתוכה הנשק הראשון. בהמשך נסעו הנאשם 3 והסוכן ברכב אחר למקום מפגש נוסף אותו קבע הנאשם 3. במקום המפגש נעצר רכב אחר ליד הרכב בו נסעו הסוכן והנאשם 3 ונהג הרכב האחר מסר לנאשם 3 דרך חלונות הרכבים קופסה ובתוכה תת מקלע מסוג קרל גוסטב נוסף וכן מחסנית. לאחר מכן המשיכו הנאשם 3 והסוכן בנסיעתם ובהמשך במהלך הנסיעה מסר הסוכן לנאשם סכום של 11,500 ₪ תמורת שני תתי המקלע ושתי המחסניות.

באישום זה הורשע הנאשם 3 בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק וכן סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) לחוק.

האישום השלישי נוגע אף הוא לנאשם 3 בלבד ומתייחס לעסקה במסגרתה מכר הנאשם 3 לסוכן אקדח מסוג "סטאר" וכן מחסנית. בתאריך 08.7.15, שוחחו הנאשם 3 והסוכן טלפונית וקבעו כי הנאשם 3 ימכור לסוכן את האקדח לעיל תמורת סכום של 18,500 ₪. בהמשך אותו יום בשעות אחר הצהריים, נפגשו השניים בכניסה לטמרה כאשר הנאשם 3 הגיע ברכב אשר נהוג על ידי אדם בשם אמג'ד עאמר. הסוכן נכנס לרכב ובמהלך הנסיעה הוציא הנאשם 3 ממכנסיו את האקדח לעיל ובתוכו מחסנית העבירו לסוכן אשר מסר תמורתו סכום של 18,500 ₪.

באישום זה הורשע הנאשם 3 בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק וכן סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) לחוק.

האישום הרביעי נוגע לנאשמים 1 ו 3 ומתייחס למכירת אקדח מסוג "סופר טיטאן". בתאריך 12.7.15 אז שוחחו הנאשם והסוכן טלפונית וקבעו כי הנאשם 1 ימכור לסוכן אקדח. בהמשך אותו יום הגיעו למקום המפגש שנקבע בטמרה הנאשמים 1 ו 3 כשהם נמצאים באותו רכב. הסוכן עלה לרכב ובמהלך הנסיעה הוציא הנאשם 3 ממכנסיו את האקדח לעיל ובתוכו מחסנית, מסר אותו לסוכן, ובתמורה האחרון מסר לנאשם 1 תשלום בסכום של 18,000 ₪.

באישום זה הורשע הנאשמים 1 ו 3 בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק וכן סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) לחוק.

האישום החמישי נוגע לנאשמים 1 ו 2 ומתייחס למכירת אקדח מסוג F.N. בתאריך 04.8.15 נפגשו הנאשמים 1, 2 והסוכן באקראי במגרש רכבים בטמרה ובהמשך לכך הזמין הנאשם 2 את הסוכן לביתו של הנאשם 1 בטמרה על מנת לראות רכבים. במהלך המפגש שלף הנאשם 2 ממכנסיו אקדח מסוג FN, מסר אותו לסוכן והנאשם 1 אמר לסוכן כי הם מוכנים למכור לו את האקדח תמורת סכום של 17,000 ₪. למחרת, בתאריך 05.8.15, שוחחו הסוכן והנאשם 2 בנוגע למכירת האקדח, ומאוחר יותר בשעות אחר הצהריים, הגיע רכב למקום המפגש בטמרה שהיה נהוג על ידי אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה כאשר הנאשם 1 יושב ברכב. הסוכן נכנס לרכב. במהלך הנסיעה מסר הנאשם 1 לידי הסוכן את האקדח לעיל וכן מחסנית ובתמורה מסר הסוכן לנאשם 1 סכום של 16,600 ₪ תמורת האקדח והמחסנית. צוין, כי לאחר שהנשק התקבל ונבדק במעבדת מז"פ התברר כי מדובר באקדח שאינו תקין.

העבירות בהן הורשע הנאשם 1 הן עבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק וכן סחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) לחוק;

והנאשם 2 הורשע בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק; וכן סיוע לסחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) + 31 לחוק.

האישום השישי נוגע לנאשמים 2, 4 ו 5 ומתייחס לעסקה במסגרתה נמכר רובה מסוג M-16. עובר לתאריך 17.8.15 סיכמו ביניהם הנאשמים 2, 4, 5 וכן אדם אחר, למכור אמצעי לחימה לסוכן. בתאריך 17.8.15 נפגש הסוכן עם הנאשם 2 באקראי במגרש רכבים בטמרה והציע לסוכן למכור לו רובה מסוג M16 תמורת כ - 50,000 ₪ ואף הציג לו תמונה של הרובה. בתאריך 20.8.15 שוחחו הנאשם 2 והסוכן טלפונית וסיכמו כי הסוכן ירכוש מהנאשם 2 את הרובה תמורת סכום של 45,000 ₪. בהמשך סוכם כי העסקה תבוצע בתאריך 30.8.15 באום אל פאחם. במועד לעיל (30.8.15) הגיע הסוכן לתחנת דלק בצומת מגידו והמתין לנאשם 2. למקום הגיע רכב נהוג על ידי הנאשם 4 ובו גם הנאשם 2. הסוכן נכנס לרכב והשלושה נסעו לכיוון כפר מושרייפה הסמוך לאום אל פאחם. בסמוך לצומת מושרייפה עצר הנאשם 4 את הרכב בסמוך לרכב אחר, בו נהג האחר. לאחר מכן, נסעו הנאשמים 2 ו 4, יחד עם הסוכן, אחר הרכב האחר עד אשר הגיעו בסמוך למבנה נטוש, אז הסוכן, הנאשמים 2 ו 4 וכן האחר, יצאו והמתינו במקום. לאחר מספר דקות הגיע למקום רכב נוסף אשר היה נהוג בידי הנאשם 5. הנאשם 5 יצא מרכבו, הוציא מתא המטען רובה מסוג M16 שהיה טעון במחסנית ומסר אותו לידי הסוכן. בתמורה מסר הסוכן לנאשם 2 סכום של 45,000 ₪ תמורת הרובה. בהמשך, צעדו הנאשם והסוכן אל יער סמוך כאשר הנאשם 5 אוחז ברובה. בהגיעם ליער, ירו ברובה הן הסוכן והן הנאשם 5. לאחר מכן, חזרו השניים למקום בו המתינו להם הנאשמים 2, 4 והאחר ואז הנאשם 5 מסר לסוכן שקית ובה 20 כדורי 5.56 מ"מ. לאחר מכן הסוכן הניח את הרובה, התחמושת והמחסנית באחד הרכבים והנאשמים 2 ו 4 הסיעו אותו מהמקום.

העבירות בהן הורשעו הנאשמים 2 ו 5 הינן החזקה של החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק וכן לסחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) + 31 לחוק.

העבירות בהן הורשע הנאשם 4, הינן של סיוע להחזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא + 31 לחוק וכן סיוע לסחר בנשק, לפי סעיף 144 (ב) + 31 לחוק.

בנוסף לאישומים לעיל, צירף הנאשם 3 תיק נוסף והוא ת"פ שלום קריות 22000-09-15 במסגרתו הוא הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב, לפי סעיף 338 (א) (1) לחוק; חבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413 ה'; איומים לפי סעיף 192 לחוק; וכן נהיגה ללא רישיון רכב וכן ללא ביטוח תקף, לפי פקודת התעבורה ופקודת ביטוח רכב מנועי והכל בהקשר לאירוע מתאריך 03.9.15 בסביבות השעה 03:30 לפנות בוקר, אז רכב הנאשם על קטנוע באזור צומת "הצריף" בקרית חיים יחד עם נוסע נוסף. שוטר כרז לנאשם לעצור אך הלה המשיך בנהיגתו לקרית אתא ובהמשך לכיוון חיפה כשהוא חוצה בדרך צומת אדום ובעת שירד ממחלף ההסתדרות, פגע בניידת משטרה וגם לאחר מכן המשיך לנהוג בקטנוע בניגוד לכיוון התנועה ובהגיעו לצומת חוצות המפרץ התנגש בניידת נוספת, המשיך לנהוג לכיוון צפון ואז התנגש פעם שלישית בניידת שלישית אז עצר. בהמשך, בתחנת המשטרה במהלך עימות בינו לבין הנוסע, איים הנאשם על הנוסע אותו הרכיב על הקטנוע באופן שאמר לו שהוא יתקוף אותו ויכה אותו וכן ישלח אליו אנשים שיבקרו אותו.

יוצא, כי הנאשמים הורשעו בביצוע העבירות הבאות:

הנאשם 1:

ניסיון סחר בחפץ דמוי רובה חד קני (אישום 1 - 25.4.15);

החזקה וסחר באקדח חצי אוטומטי (אישום 4 - 12.7.15);

החזקה וסחר באקדח מסוג FN (אישום 5 - 5.8.15).

הנאשם 2:

החזקה וסיוע לסחר באקדח FN (אישום 5 - 5.8.15);

החזקה וסחר ברובה M16 (אישום 6 - 30.8.15).

הנאשם 3:

החזקה וסחר בשני תתי מקלע מסוג קרל גוסטב (אישום 2 - 2.7.15);

החזקה וסחר באקדח מסוג סטאר (אישום 3 - 8.7.15);

החזקה וסחר באקדח חצי אוטומטי מסוג סופר טיטאן (אישום 4 - 12.7.15).

בנוסף, הורשע הנאשם 3 בעבירות הנוגעות לאירוע מתאריך 3.9.15 אז נמלט מכוח המשטרה והורשע בנדון בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב ועבירות אחרות.

תסקירי שירות המבחן ורישום פלילי

התסקיר בעניינו של הנאשם 1 - הנאשם 1 הינו בן 23, רווק, אשר טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בטמרה, בוגר 8 שנות לימוד. עובר למעצרו לא עבד כשנה ולפני כן עבד מספר שנים בשטיפת רכבים וסחר ברכב. שירות המבחן הפנה להרשעה אותה נושא הנאשם לחובתו בעבירת סם בגינה נדון למאסר על תנאי וכן הפנה לכך כי בשנת 2013 הוא נדון לחודש מאסר בגין עבירות תעבורה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו ומסר כי הכיר את הסוכן נוכח עיסוקו בשוק הרכבים המשומשים. עוד מסר כי ביצע את המיוחס לו בשל נזקקותו לכסף וכיום הוא מכיר בפסול במעשיו. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לצמצמם ולטשטש את חלקו ונטילת האחריות מבחינתו היא בעיקרה פורמלית הגם שבעקבות מעצרו הוא מבין כי הוא אחראי לבחירותיו השגויות. לכן, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. משום העדר ההבנה למשמעות וחומרת מעשיו ונטייתו למזער ולטשטש את חלקו, לא הובאה המלצה טיפולית.

על פי גיליון הרישום הפלילי של הנאשם 1 (ת/1) לנ"ל יש הרשעה קודמת אחת משנת 2015 בגין החזקת סמים לצריכה עצמית בגינה נדון למאסר על תנאי.

התסקיר בעניינו של הנאשם 2 - הנאשם 2 בן 26 שנים, נשוי, טרם מעצרו התגורר בטמרה, בוגר 10 שנות לימוד. לאחר סיום לימודיו ועד לפני כ 3 שנים עבד בעסק המשפחתי בתחום המסגרות. עסק זה כשל בשל צבירת חובות ומאז סגירתו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות בשיפוצים ובשטיפת רכבים. בשנת 2014 נישא הנאשם ורעייתו הינה סטודנטית להוראה באוניברסיטה הפתוחה. בגין מעצרו חזרה רעייתו של הנאשם לבית הוריה והביעה בפניו את כעסה על הסתבכותו. שירות המבחן הפנה לעברו הפלילי של הנאשם אשר כולל הרשעה משנת 2010 בגין החזקת סכין וכן תקיפת שוטר בגין נדון ל 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מתוכם ריצה 4 חודשים בפועל משום בעיות התנהגות. שירות המבחן הפנה לכך כי באותו הליך הומלץ על ענישה מרתיעה שתהווה גבול עבורו. עוד הפנה שירות המבחן להרשעה משנת 2012 בגין עבירת נשק בגינה נדון **למאסר על תנאי בר הפעלה**. הנאשם התקשה בקבלת אחריות למעשיו ומסר כי המניע לביצוע העבירות הינו כספי. לדבריו, הכיר את הסוכן על רקע עבודתו בשטיפת רכבים. הנאשם אומנם הכיר בכך שחרג מגבולות החוק, אך לא הכיר בחומרת מעשיו. שירות המבחן הפנה לכך כי מדובר במעורבותו השנייה של הנאשם בתחום הנשק אשר ביצע את המיוחס לו כאשר מאסר על תנאי מעל ראשו וכן הפנה לכך כי הנאשם נטה להפחית מחומרת מעשיו והשליך את האחריות על גורמים חיצוניים ומסר כי המניע לביצוע העבירות היה כספי. לכן, העריך שירות המבחן כי במצבים הקשורים לרווח כספי ובהימצאו בקרב סביבה שולית מתקשה הנאשם לווסת את דחפיו ומגיב בצורה אימפולסיבית. לצד זאת, הפנה שירות המבחן לכך שלנאשם רשת משפחתית אשר מתנגדת למעשיו וניכר כי כיום הנאשם מתחיל להכיר במחירים שהוא משלם בגין התנהלותו. לנוכח כלל הנתונים לעיל, לא הובאה כל המלצה אשר תסייע בהפחתת הסיכון הנשקף מן הנאשם.

על פי גיליון הרישום הפלילי של הנאשם 2 (ת/2), לנ"ל הרשעה משנת 2009 בגין עבירות של תקיפת שוטר והחזקת סכין במסגרתה נדון לחמישה חודשי עבודות שירות; וכן הרשעה משנת 2012 בעבירות נשק בגין נדון לשישה חודשי עבודות שירות. ההרשעה האחרונה הינה במסגרת ת"פ (שלום עכו) 25710-01-12 (כתב האישום ופסק הדין הוגשו וסומנו ת/2א). באותו הליך, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת תחמושת (שני כדורי תשעה מילימטר קצר) ונדון לשישה חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים (גזר הדין מתאריך 20.9.12).

התסקיר בעניינו של הנאשם 3 - הנאשם 3 הינו בן 23, סיים 12 שנות לימוד, רווק, המתגורר עם בני משפחתו בטמרה ואשר עבד לפרנסתו טרם מעצרו. שירות המבחן הפנה לעברו של הנאשם אשר כולל הרשעה משנת 2015 בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה במסגרתה נגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות אותם היה אמור להתחיל לבצע סמוך למעצרו - דבר שלא הספיק לעשות. הנאשם לקח אחריות פורמלית לביצוע מעשיו אך צוין שהוא אינו מפנים את מהות וחומרת מעשיו. הנאשם מסר תיאור מרחיק וממזער אודות מעשיו ושירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת מעשיו ואינו מביע חרטה מלאה, בושה או אשמה בגין התנהגותו. עוד עולה, כי הנאשם חושש מהגורמים שהפעילו אותו. שירות המבחן התרשם שברקע התנהלותו עומדת הזדהות עם נורמות וערכים אנטי סוציאליים וכן מדובר במי שנוטה להיגרר אחר אחרים, מתקשה בהפעלת שיקול דעת ומתקשה בהצבת גבולות - הן משום חוסר בשלוח והן משום רצונו לרצות את סביבתו. לכן, העריך שירות המבחן כי היתכנות להישנות עבירות בעתיד הינה גבוהה וזאת ללא ענישה בעלת אופי הרתעתי חמור. באם לא יורתע ולנוכח אי הבנתו את חומרת מעשיו, קיים סיכוי גבוה, כאמור לעיל, להישנות מעשים שכאלה. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל אשר תהווה סנקציה מחמירה

ותבהיר לו את תוצאות מעשיו.

על פי גיליון הרישום הפלילי של הנאשם 3 (ת/3), לנ"ל הרשעה אחת משנת 2014 מבית המשפט המחוזי בחיפה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. באותו הליך (ת"פ 11571-08-14) הורשע הנאשם בכך שיידה אבן בכוונה לפגוע לעבר רכב ממשלתי אשר בו נהג קצין משטרה בסמוך לצומת טמרה. האבן פגעה ברכב. בית המשפט גזר עליו שישה חודשי עבודות שירות אותם היה אמור להתחיל לבצע בתאריך 20.7.15.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה עמדה על חומרת מעשי הנאשמים. נטען, כי יש להתייחס לכל אישום כאל אירוע נפרד שכן מדובר במעשי עבירה שונים אשר בוצעו בתאריכים שונים ואשר היו מעורבים בהם כלי נשק שונים ומעורבים שונים זה מזה.

המאשימה עמדה על הערך החברתי המוגן שנפגע והוא הבטחת שלום הציבור וההגנה על חיי האדם. בהקשר זה, הפנתה המאשימה לכך שזמינות כלי נשק לא חוקיים תורמת במידה ניכרת להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך. המאשימה הפנתה לפסיקה מגוונת המתייחסת לחובתו של בית המשפט להשית עונשים קשים ומרתיעים בעבירות נשק בכלל ובעבירות הסחר בנשק בפרט.

אשר על כן, טענה המאשימה למתחמים הבאים:

בהקשר לאישום הראשון (נאשם 1) צוין, כי המתחם הראוי נע בין 3 ל 5 שנות מאסר בפועל. נטען, כי הנאשם 1 אינו צריך לצאת נשכר מכך שבדיעבד התברר שאין מדובר בנשק של ממש. המאשימה הפנתה לכך כי לא בכדי קבע המחוקק שהעונש המרבי בעבירת הניסיון זהה לעונש המרבי בעבירה מוגמרת.

בהקשר לאישום השני (נאשם 3) נטען למתחם של בין 4 ל 7 שנות מאסר, בדגש לכך שמדובר בשני כלי נשק באותו אירוע.

בהקשר לאישום השלישי (נאשם 3) נטען למתחם שבין 3 ל 5 שנות מאסר.

בהקשר לאישום הרביעי (נאשמים 1 ו 3) נטען למתחם ענישה של בין 3 ל 5 שנות מאסר.

בהקשר לאישום החמישי (נאשמים 1 ו 2) נטען למתחם של בין 3 ל 5 שנות מאסר בנוגע לנאשם 1; ולמתחם של בין 18 ל 30 חודשי מאסר בהקשר לנאשם 2 אשר הורשע בסיוע.

בהקשר לאישום השישי (נאשם 2) נטען למתחם ענישה שבין 3 ל 5 שנות מאסר.

בהקשר לתיק שצורף בעניינו של הנאשם 3, נטען כי המתחם בעניינו נע בין 9 ל 18 חודשי מאסר. המאשימה הפנתה לערך החברתי שנפגע בהקשר זה והוא קדושת חיי האדם וכן השמירה על שלטון החוק. עוד ניתן דגש למשכו של המרדף שנערך אחר הנאשם ולכך כי במהלך המרדף פגע הנאשם בשלוש ניידות משטרה שונות תוך שגרם נזק לשתים מהן וכן לסיכון שמשקף למשתמשים בדרך.

בהקשר לקביעת העונשים בתוך המתחמים לעיל, הפנתה המאשימה לעברם הפלילי של הנאשמים שצוין לעיל ובפרט הפנתה המאשימה למאסר על תנאי חב ההפעלה בעניינו של הנאשם 2. עוד הפנתה המאשימה, לנתונים שעלו מתסקירי שירות המבחן ולכך כי כלל הנאשמים התקשו לקחת אחריות מלאה על מעשיהם ולכך ששירות המבחן לא בא בהקשר לכלל הנאשמים בהמלצה טיפולית.

אשר על כן, ביקשה המאשימה להטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר בפועל ברף העליון של המתחמים לעיל וכן להטילם במצטבר זה לזה, בנוסף למאסר על תנאי וקנס. בנוסף, עתרה המאשימה להפעלת את המאסר על תנאי בהקשר לנאשם 2; ובעניינו של הנאשם 3 עתרה המאשימה לפסילת רישיון נהיגה ממושכת.

טיעוני באי כוח הנאשמים

ב"כ הנאשם 1 טען כי יש לראות בכלל מעשיו של הנאשם כאירוע אחד שכן הם בוצעו בסמיכות זמן ומקום ונוגעים לאותו סוג מעשים. מדובר בנאשם שגדל במשפחה תומכת הגם שסבלה ממצוקה כלכלית ומבעיות רפואיות שונות (בהקשר זה הוגשו מסמכים שונים). הנאשם מבין כיום את הפסול שבהתנהגותו - דבר שבא לידי ביטוי, בין היתר, בהודייתו שמשמעותה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, מעבר לחיסכון הניכר בזמן שיפוטי. עוד הפנה ב"כ הנאשם 1 לגילו הצעיר של הנאשם; וכן הפנה לפסיקה מקלה באופן יחסי.

ב"כ הנאשם 2 תמך בעמדה לפיה יש לראות בכלל המקרים כאירוע אחד. כמו כן נטען, שחלקו היחסי של מרשו בכל אחד מהאישומים המיוחסים לו הינו קטן באופן יחסי. לעניין העונש בתוך המתחם, הפנה ב"כ הנאשם 2 לנתוני האישומים והמשפחתיים של הנאשם המצדיקים התחשבות - מדובר במי שמגיע מרקע משפחתי וכלכלי קשה.

לעניין מאסר על תנאי לו עתרה המאשימה, טען בא כוח הנאשם כי הוא אינו חל שכן גזר הדין נוסח באופן הבא: **"מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין ויורשע עליה"**. בא כוח הנאשם נתן דגש לו' החיבור במילה "ויורשע" שמשמעותה, לשיטת ב"כ הנאשם, היא כי גם ההרשעה בגין העבירה הנוספת צריכה להיות במסגרת שלוש השנים מיום מתן גזר הדין - תנאי שאינו מתקיים בעניינו.

גם בא כוח הנאשם 3 הצטרף לכלל הטיעונים לעיל, היינו כי כלל מעשיו של הנאשם מהווים אירוע אחד; וכן כי מדובר

באדם צעיר אשר הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי ניכר. לעניין התיק שצורף, נטען כי מעשיו של הנאשם בוצעו משום שבאותה עת הוא נהג בקטנוע כשלא היה ברשותו רישיון נהיגה ומשהורתה לו המשטרה לעצור, נכנס ללחץ וברח מהם ומבלי כוונה לפגוע באיש. בא כוח הנאשם הפנה לנסיבותיו המשפחתיות החריגות של הנאשם ולכך שמצבו הרפואי של אבי הנאשם התדרדר לאחרונה, דבר שאף מנע ממנו להגיע לדין.

בדבריהם של הנאשמים בטרם גזר הדין, הביע הנאשם 1 צער על מעשיו; הנאשם 2 ביקש סליחה מהציבור ומבית המשפט וכן הביע צער על מעשיו. עוד הוסיף כי הוא מודה בטעותו והבטיח שלא לחזור עליה. דברים דומים מסר אף הנאשם 3.

דין ומסקנות

כקבוע בחוק העונשין (תיקון 113), העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו; ובקצרה, העונש הראוי לעברין ייגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו. תיקון 113 הגדיר את ההיררכיה בין שיקולי הענישה, וזאת לפי הסדר הבא: הלימה, שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בעוד ששיקול ההלימה הוא שיקול גמולי; יתר השיקולים הינם שיקולים תועלתניים (ולהרחבה בהקשר זה ר' את מאמרו של כב' השופט עמי קובו, "**מבחן הולם למערכת המשפט**", ירחון עורך הדין, ינואר 2014 עמ' 76).

השלב הראשון בקביעת העונש הוא קביעת מספר מתחמי הענישה ולאחר מכן קביעת מתחם העונש ההולם לגבי כל מתחם ומתחם (ס' 40 יג' (ב) לחוק).

כפי שצוין לאחרונה בע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מ"י**, 17.3.16: "**ההבחנה בין תרחיש עובדתי שיש לראותו כאירוע אחד, לבין תרחיש עובדתי שיש לראותו ככמה אירועים, עוררה, ועודנה מעוררת, קושי לא מבוטל בקרב העוסקים במלאכת גזירת הדין. קושי זה נעוץ בעובדה שתיקון 113 לא הגדיר את המונח 'אירוע', וממילא גם לא הבהיר כראוי מהו היחס שבין מונח זה לבין המונחים 'מעשה' ו'עבירה', האמורים אף הם בסעיף 40 יג לחוק (ראו 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); פסקה 19 לפסק הדין של השופט דנציגר (להלן: עניין ג'אבר)).**"

זאת ועוד, סבורני כי המשקל שניתן על ידי הצדדים לדין בשאלת הסיווג - באם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים - חורג לעתים מהמידה הראוי. אפנה לכך כי גם אם נסווג את כלל מעשיו של כל נאשם כ"אירוע" אחד, אין הדבר מולך בהכרח למסקנה כי העונש יהיה נמוך בהכרח, שכן גם במקרה שכזה יינתן משקל למספרם, טיבם, חומרתם וכו' של המקרים/מעשים. אפנה בהקשר זה לאמור בע"פ 1082/14 **ג'סאר נגד מ"י**, 23.7.2015 שם צוין בהקשר זה כי: "**הלכה היא כי גם כאשר כמה מעשים נחשבים כחלק מ"אירוע" אחד הרי שבקביעת מתחם הענישה יש תמיד להביא בחשבון את מספרם וחומרתם של המעשים, כך שמתחם הענישה בגין האירוע יכול לעלות אף על עונש המקסימום בגין מעשה אחד.**"

לגופו של עניין, סבורני כי הגם שקיים קשר בין העסקאות השונות (סמיכות הזמנים; נושאן הזהה של העבירות; העובדה כי בכל אותם מקרים נמכרו הנשקים לאותו סוכן), לא ניתן לקבוע כי מדובר ב"קשר הדוק" בין המעשים עד כי הם מהווים "אירוע" אחד. כל מעשה התייחס לכלי נשק אחר; כל עסקה "נרקמה" בנפרד ולא היתה קשורה לאחרת; בכל עסקה (ולכל הפחות ברובן) לקחו חלק דמויות אחרות; ועולה בבירור כי הצדדים נשאו ונתנו ביחס לכל עסקה באופן נפרד ועל פי "כדאיות העסקה" לגופה.

יחד עם זאת, אקדים ואציין כי החלטתי, כפי שיובהר להלן, לגזור עונש כולל אחד בנוגע לכל האירועים, ביחס לכל נאשם ונאשם.

אזכיר, כי מתחם העונש הינו מתחם נורמטיבי אובייקטיבי, כאשר לשם כך נלקחים במסגרת השיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך זה; (2) מדיניות הענישה הנהוגה; ו (3) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. המתחם מתייחס למקרה קונקרטי ולא ניתן לקבוע מראש מתחם על פי העבירה בלבד (ור' בנדון, לדוגמה, האמור ברע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מ"י**, 11.6.13; ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י**, 5.6.13). עוד אפנה את תשומת הלב שלא מן הנמנע כי שני נאשמים שלקחו חלק באותו אירוע, "יזכו" לשני מתחמים שונים - וזאת בשים לב לחלקם השונה באותו אירוע, גם אם שניהם הורשעו באותן עבירות (ור' בנדון האמור בע"פ 8465/14 **כרכי נ' מ"י**, 24.8.15; בע"פ 6053/13 **פאיז נ' מ"י**, 10.4.14).

בנוסף, בהקשר לנאשם 2 שהורשע בעבירת סיוע - המתחם בנדון יהיה ככלל מחצית מזה של המבצע העיקרי אלא אם חלקו היה משמעותי ביותר (ור' בנדון האמור בהקשר זה בע"פ 4592/15 **פדידה נ' מ"י**, 8.2.16).

הערכים החברתיים שנפגעו

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות המיוחסות לנאשמים הינם שמירת הגוף וכן השמירה על שלום הציבור ובטחונו. נשק, מטיבו וטבעו, עלול לפגוע ולקטול חיים. לכן, קיימת חשיבות כי רק מי שמורשה לכך ישא ויסחר בנשק ויעשה בו שימוש רק במסגרת הדין. בית המשפט העליון חזר לא אחת על הסכנות הגלומות בעבירות הקשורות לנשק וחומרתן המיוחדת, ועל כן אימץ לגביהן עמדה עקרונית לפיה: **"יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט... לעניין זה ראוי לציין כי אין נפקא מינה לכך שהקונה הנו סוכן משטרתי, שכן המעורבים אינם מודעים לכך ומסוכנתם נותרת בעינה "** ע"פ 8280/15 **מוחמד גולאני נ' מ"י**, 28.3.16.

מדיניות הענישה הנהוגה

לעניין מדיניות הענישה הנהוגת, הפנו ב"כ הצדדים לפסיקה מגוונת. אביא להלן את עיקריה ורק כזו שניתנה לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113. ברוב התיקים מדובר במקרים בהם הופעלו סוכנים אשר מכרו נשקים לנאשמים.

· ת.פ. (מחוזי חיפה) 38261-12-11 **מ"י נ' ואסים פלאח**, 14.11.12 (כב' השופט פיש) - בגין אירוע של

סחר בנשק (עסקה בודדת של מכירת אקדח) נקבע מתחם בין 18-48 חודשים והוטלו על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, כאשר ניתן דגש לשיקולי שיקום ביחס לנאשם אשר בעת מעצרו תמך בעצורים אחרים.

· ת.פ. (מחוזי חיפה) 14606-04-12 מ"י נ' **נביל מוסא ואח'**, 25.12.12 (כב' השופט פיש) - הנאשם הרלוונטי באותו תיק הורשע במכירת אקדח. נקבע מתחם של בין 12 ל 42 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם, בנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם ושל האירוע, 18 חודשי מאסר בפועל.

· ע"פ 526/14 **פלוני נ' מ"י**, 12.3.14 - המערער, בן 33 הורשע בבית המשפט המחוזי, על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות נשק בהקשר למכירת אקדח. בימ"ש המחוזי גזר על המערער עונש של 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפנה להליך השיקומי המשמעותי אותו עבר הנאשם שהצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד, דבר שהצדיק את הפחתת העונש ל 16 חודשי מאסר בפועל.

· ת.פ. (מחוזי חיפה) 36381-05-15 מ"י נ' **אבו שנדי**, 31.12.15 (כב' השופטת בש). הנאשם הורשע בעבירות נשק בהקשר למכירת תת מקלע מאולתר. נקבע מתחם עונש שנע בין 24 ל 48 חודשי מאסר ובסופו של דבר נגזרו על הנאשם (הודה בטרם שמיעת ראיות) 28 חודשי מאסר.

· ת"פ (מחוזי חיפה) 41815-05-15 מ"י נ' **עוויסאת**, 12.1.16 (כב' השופטת וינשטיין) - הנאשם הורשע בעבירות נשק בהקשר לשני אירועים בהם מכר תתי מקלע. נקבע מתחם עונש שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר ונגזר על הנאשם עונש כולל בגין שתי העסקאות של 38 חודשי מאסר.

· ת.פ. (מחוזי חיפה) 1012-05-15 מ"י נ' **מועדי**, 13.4.16 (ניתן על ידי). הנאשם הורשע בעבירות הנוגעות למכירת אקדח. נקבע מתחם בין 22 ל 48 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 22 חודשי מאסר תוך שניתן משקל של ממש להיותו של הנאשם "עציר תומך".

· ת.פ. (מחוזי חיפה) 45432-11-15 מ"י נ' **דהוד**, 4.4.16 (כב' השופט פיש). הנאשם מכר, בשני מועדים אקדח וכן רובה ציד מאולתר. נקבעו שני מתחמים של בין 2 ל 5 שנות מאסר (כ"א), ונקבע עונש כולל של 45 חודשי מאסר. באותה פרשה נדון גם תמיר כיוף (ת.פ. 45446-11-15, גזר דין מתאריך 1.5.16 בפני כב' השופט אבי לוי) אשר קבע מתחם (בגין מכירת אקדח) של בין 2 ל 5 שנות מאסר וגזר עונש של 30 חודשים בפועל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אין אלא להפנות לעובדות כתב האישום המתוקן.

מדובר בנאשמים שונים ובאישומים שונים, הגם שכולם הואשמו במסגרת אחת.

הנתון המרכזי אשר לשיטתי מבחין בין מקרה לרעהו הוא סוג הנשק שבו מדובר - שונה עניינו של מי שסוחר "רק" באקדח לבין מי שסוחר בכלי נשק אוטומטי כגון תת מקלע, והדברים נכונים שבעתיים לגבי רובה M-16. בסחר בכלי הנשק האחרון (M-16) טמונה חומרה יתרה וזאת משום שמדובר - והדבר עולה מעצם טיבו וטבעו של כלי נשק זה -

בכלי נשק שנגנב מהצבא. לכן, בעוד שמי שמכר אקדח יכול היה לטעון כי סבר (ושוב, מבלי להפחית מחומרת מעשהו) כי כלי הנשק ישמש כהגנה לעת מצא, מי שעשה כן לגבי כלי משחית התקפיים - שכל מטרותם הינה פלילית ואף חמור מכך, דינו ענישה מכבידה יותר (והשווה מדרג זה עם מדרג שונה במקצת שנעשה בב"ש 625/82 **אבו מוך נ' מ"י**, פ"ד לז(3) 668, 671).

כמו כן, יש לבחון באם הנאשמים פעלו לבדם או עם שותפים; שאז יש לבחון את חלקו היחסי של כל נאשם ונאשם.

לעניין הנאשם 1 - נאשם זה פעל לבדו באישום הראשון - הוא זה שיצר קשר עם הסוכן, הוא זה שתיאם עמו מפגש, הוא זה שמסר לו את כלי הנשק והוא זה שקיבל מהסוכן את הכספים; באישום הרביעי פעל נאשם זה יחד עם נאשם 3, אך הוא (הנאשם 1) היה זה שתיאם את העסקה וזה שקיבל לידי את התמורה. גם באישום החמישי חלקו היה משמעותי - הוא זה שנכח במפגש המקדים והוא זה שבסופו של דבר מסר את הנשק וקיבל לידי את התמורה.

לגבי הנאשם 2 - באישום 5 נאשם זה היה זה שהביא בפועל את האקדח; ובאישום 6 היה חלקו משמעותי ביותר - הוא זה שהציע לסוכן את הרובה והוא זה שקיבל את התמורה עבור הרובה.

לגבי הנאשם 3 - באישומים 2 ו 3 נאשם זה הואשם לבדו - הוא זה שתיאם את העסקאות, מסר את כלי הנשק לסוכן וקיבל את התמורה לידי; ובאישום 4 - הוא "רק" הביא את הנשק.

המתחמים

בחינת כלל הנתונים לעיל, הובילה אותי למסקנה כי מתחמי הענישה הראויים בנסיבות העניין הינם אלה:

- באישום 1 (ניסיון סחר בחפץ דמוי רובה) - 8 ל 18 חודשי מאסר.
- באישום 2 (החזקה וסחר בשני תתי מקלע) - בין 3 ל 5 שנות מאסר.
- באישום 3 (החזקה סחר באקדח) - בין 20 ל 48 חודשי מאסר.
- באישום 4 (החזקה סחר באקדח) - בין 20 ל 48 חודשי מאסר בנוגע לנאשם 1; ובין 16 ל 44 חודשי מאסר בעניינו של הנאשם 3 (שחלקו היה קטן במקצת מזה של הנאשם 1).
- באישום 5 (החזקה סחר באקדח) - בין 20 ל 48 חודשי מאסר לנאשם 1; ובין 10 ל 24 לנאשם 2 (סיוע).
- באישום 6 (החזקה סחר ברובה M-16) - בין 3 ל 5 שנות מאסר.
- באישום אותו צירף הנאשם 3 אני קובע את מתחם העונש הראוי בין 8 ל 20 חודשי מאסר (ור' בהקשר זה, את גזרי הדין שניתנו בת.פ. (מחוזי ת"א) 3370-05-11 מ"י נ' בראון, 7.2.12; וכן ת.פ.

(שלום ב"ש) 15336-08-15 מ"י נ' עבודה, 5.5.16 על הפסיקה שהובאה שם).

סטייה מהמתחם

לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש הראוי - אם לקולא משום שיקולי שיקום; ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

קביעת העונש

לעניין העונש שיש להשית בתוך המתחם - בהקשר זה יש להתייחס לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים לקולא ולחומרה וכן לנתונים ולנסיבות אחרות המנויות ברובן בס' 40 יא' לחוק.

לזכות כלל הנאשמים הבאתי את הודייתם בעובדותיו של כתב האישום המתוקן. תיקון כתב האישום היה במסגרת הליך גישור. לעניין הענישה - לא הגיעו הצדדים לכל הסכמה וטענו, כאמור לעיל, באופן חופשי.

הודיית הנאשמים חסכה זמן שיפוטי ניכר. כאמור לעיל, מדובר בפרשה מרובת נאשמים ואירועים. הודיית הנאשמים אף מביאה לידי ביטוי את הכרתם בפסול שבמעשיהם, את חרטתם ויש לקוות את בחירתם בדרך חדשה ונכונה יותר.

שלושת הנאשמים הינם אנשים צעירים, הגם שאין מדובר במי שהינם קרובים לגיל הבגירות. גילם הצעיר ישמש לזכותם, אך מאידך גיסא - לא ניתן לטעון כי מדובר במעשים שנעשו ללא מחשבה או כי גילם הצעיר הביאם "לדבר שטות". מדובר היה במעשים מתוכננים שבוצעו לאחר מחשבה תחילה ותיאום קפדני אל מול הסוכן. הנאשמים טענו כי פעלו מתוך מטרה כלכלית ובהקשר זה ניתן לציין כי בצע הכסף עיוור את עיניהם והם היו אדישים, לכל הפחות, לתוצאות המסתברות והחמורות של מעשיהם - הן כלפי אחרים והן כלפי עצמם.

נתוניהם של הנאשמים הינם שונים:

לנאשם 1 עבר שאינו מכביד וכמעט שאינו רלוונטי לעניינו. מדובר בצעיר בן 23. חרף לקיחת האחריות על מעשיו התרשם שירות המבחן כי הוא נעדר הבנה מלאה למשמעות וחומרת מעשיו.

הנאשם 2 הינו בן 26 ונשוי. מצופה היה שגילו ומצבו המשפחתי ירחיקוהו מדבר עבירה. זאת ועוד, מדובר במי שכבר ריצה מאסר של מספר חודשים בגין עבירות של נשיאת סכין ותקיפת שוטר; ולא זו אף זו - הנאשם הורשע בשנת 2012 בעבירת נשק. עבירת הנשק בה הורשע בעבר אכן היתה במדרג חומרה נמוך (החזקת מספר כדורי נשק), אך דווקא נתון זה - והמאסר על תנאי שהוטל עליו באותו הליך - היה צריך להציב בפניו תמרור אזהרה לבל יחזור לביצוע עבירות בכלל ובנשק בפרט.

טענת ב"כ הנאשם 2 כי אין מדובר במאסר על תנאי בר הפעלה משום שהרשעתו הנוכחית לא היתה בתחום 3 השנים לאחר גזר הדין שקבע את התנאי - נדחית מכל וכל. הפרשנות הסבירה היחידה בה ניתן לפרש את גזר דינו של בית המשפט השלום בת.פ. (שלום עכו) 25710-01-12 היא כי הנאשם לא יעבור בתקופה של 3 שנים מיום גזר הדין את העבירות המפעילות את התנאי. סוגיית ההרשעה אינה רלוונטית ובוודאי לא ניתן לטעון כי בית המשפט קבע תנאי נוסף והוא כי הנאשם גם יורשע בעבירה המפעילה בתחום 3 השנים. לו היה הדבר כך, היה בית המשפט מציין: "ויורשע עליה בתקופה זו" - נתון שלא נכתב, ובצדק. בע"פ 5877/13 **גאלב נ' מ"י**, 2.4.15 - שם עלתה סוגיה דומה במובנים מסויימים, בהקשר ל"ו' החיבור" בניסוח מאסר על תנאי - וצוין כי: **"כפי שנפסק לא אחת, על מנת להחיל את הכלל הפרשני שבסעיף 34כא לחוק העונשין המקל עם הנאשם, אין די בקיומן של מספר אפשרויות לשוניות ונדרש להראות כי ישנן "מספר אפשרויות המצויות ברף סבירות מבחינת התאמתן לתכלית הנורמה. רק אז יש לבחור בפירוש המקל כאמור"** (רע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, פס' 115 (21.2.2010)). על כן ואף שהוראת התנאי הנוגעת לענייננו "סובלת" מבחינה לשונית את שתי הפרשנויות שביקשו המדינה מזה והמערער מזה לייחס לה, נראה כי הפרשנות שמציע המערער אינה עונה באופן סביר על תכלית הנורמה שעליה עמדנו לעיל ואינה תואמת אותה. מטעם זה אין מקום להפעיל במקרה דנן את הכלל הפרשני הקבוע בסעיף 34כא לחוק העונשין". ובהמשך צוין - והגם שהסוגיה שם היתה שונה במקצת - הדברים הבאים נכונים גם לענייננו: **"אין חולק כי ראוי וטוב לבית המשפט להקפיד בניסוח התנאי, אך דומני כי במקרה דנן אין מקום להתפלפלות יתרה על קוצו של ו"**. משכך, אני קובע כי התנאי שהטיל בית המשפט השלום בתיק לעיל חל בענייננו.

בעניינו של הנאשם 3 - גם נאשם זה הינו צעיר, בן 23, רווק. חרף גילו הצעיר נדון הנאשם ל 6 חודשי מאסר בעבודות שירות שלא החל בריצויים ולכן הם יוסבו למאסר של ממש. באותה הרשעה, יידה הנאשם אבן לעבר רכב משטרתי ופגע בו. הסתבכותו בעבירות תעבורה וכנגד שלטון החוק באו אף לידי ביטוי בתיק אותו צירף ונוגע להימלטותו מכוח משטרתי בעודו רוכב על קטנוע ללא רישיון. הנאשם נסע באופן מסוכן ובמהלך הימלטותו פגע במספר ניידות משטרה. לאחר שנעצר איים על השוטרים ועל האחר. לו היה מדובר באירוע ראשון באותו הקשר, ניתן היה לטעון כי מדובר באירוע חד פעמי. ואולם, צירוף שתי הרשעותיו לעיל והרשעתו בעבירות הנשק בתיקנו, מציב בפנינו דמות של מי שחרף גילו הצעיר, הוא שב ומבצע עבירות חמורות המסכנות את כלל הציבור. לכן, לא בכדי העריך שירות המבחן שמדובר במי שאינו מפנים את מהות וחומרת מעשיו ומה שעומד ברקע התנהלותו הוא הזדהות עם נורמות וערכים אנטי סוציאליים. עוד צוין, כי קיים סיכוי גבוה להישנות עבירות וזאת ללא ענישה בעלת אופי הרתעתי חמור שתבהיר לו את תוצאות מעשיו. לכן - לאור תסקיר שלילי זה הנטוע ומבוסס הן בעברו של הנאשם והן בהתרשמות הבלתי אמצעית של שירות המבחן מהנאשם - לא יהיה מנוס מלאבחן לחומרה נאשם זה מיתר הנאשמים.

קביעת העונשים במתחמים

שקלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה במתחמים שצוינו לעיל, מוליך לתוצאות הבאות:

· באישום 1 (ניסיון סחר בחפץ דמיו רובה) - הנאשם 1 - 12 חודשי מאסר.

· באישום 2 (סחר בשני תתי מקלע) - הנאשם 3 - 4 שנות מאסר.

- באישום 3 (סחר באקדח) - הנאשם 3 - 30 חודשי מאסר.
- באישום 4 (סחר באקדח) - הנאשם 1 ו 3 - 20 חודשי מאסר לנאשם 1; ו 20 חודשי מאסר לנאשם 3 (חלקו קטן יותר, אך עברו מכביד יותר).
- באישום 5 (סחר באקדח) - נאשמים 1 ו 2 - 20 חודשי מאסר לנאשם 1; ו 10 חודשי מאסר לנאשם 2.
- באישום 6 (סחר ברובה M-16) - נאשם 2 - 3 שנות מאסר.
- בתיק שצורף על ידי הנאשם 3 - 12 חודשי מאסר וכן פסילת רישיון לתקופה של שנתיים.

חישוב אריתמטי של התקופות לעיל מוביל לכך כי לו יצורפו כלל התקופות לעיל האחת לשניה -

- דינו של הנאשם 1 יהיה ל 52 חודשים (12+20+20);
- דינו של הנאשם 2 יהיה ל 46 חודשים (10+36), כשבנוסף יש להפעיל תנאי לתקופה של 6 חודשים, היינו - 52 חודשים;
- ודינו של הנאשם 3 יהיה ל 98 חודשי מאסר (20+30+48) וכן 12 חודשים בגין התיק שצורף, היינו 110 חודשים.

יחד עם זאת, איני סבור שיש לבצע חישוב אריתמטי שכן "... בסופו של יום הענישה, גם בניסיונות ההאחדה, היא אינדיבידואלית בשורתה התחתונה" (ע"פ 8641/12 סעד נ' מ"י, 5.8.13), אין מדובר בפעולות "חישוב" אלא בפועל יוצא של משתנים וערכים רבים, מתנגשים ונוגדים לא פעם - "עניין לנו במלאכת מחשבת ולא במלאכת מחשבו" (ע"פ 5833/12 פלונית ואח' נ' מ"י, 12.9.13). לכן, ובעיקר משום גילם הצעיר יחסית של הנאשמים ומתוך תקווה שחרף מעשיהם הקשים, המשך דרכם יהיה שונה וחיובי יותר, סברתי שיש להטיל בעניינם עונשים מתונים באופן יחסי - כאלה שיתנו, מחד, מענה לשיקולי ההלימה הגמול וההרתעה; אך מנגד, ככל הניתן לפחות לא יותיר חותם שלילי של הווית הכלא על הנאשמים, במובן של אימוץ דפוסיים עבריינים.

סוף דבר, אני משית על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

48 חודשי מאסר וזאת החל מיום מעצרו - 2.11.15.

מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג פשע.

קנס בסכום של ₪ 25,000 או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.2.2017.

הנאשם 2

42 חודשי מאסר וזאת החל מיום מעצרו - 2.11.15.

בנוסף, אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ (שלום עכו) 25710-01-12 מתאריך 20.9.12. מדובר במאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר על תנאי יופעל במצטבר למאסר לעיל כך שבסופו של דבר ירצה הנאשם עונש מאסר כולל לתקופה של 48 חודשים וזאת החל מיום מעצרו - 2.11.15.

מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג פשע.

קנס בסכום של ₪ 25,000 או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.2.2017.

הנאשם 3

7 שנות מאסר.

תקופת המאסר תחל לאחר שהנאשם יסיים את ריצוי המאסר שנגזר עליו במסגרת ת.פ. (מחוזי חיפה) 11571-08-14. כפי שצוין בפרוטוקול הדיון, הנאשם מעולם לא החל לרצות את המאסר בעבודות שירות (לתקופה של 6 חודשים) שנגזרו עליו בתיק לעיל. משכך, הנאשם ירצה תחילה את מאסרו בתיק לעיל; ולאחר סיומו ירצה את תקופת המאסר אותו גזרתי לעיל, של 7 שנות מאסר.

יחד עם זאת, מתקופת המאסר הכוללת, יש לנכות את תקופת מעצרו של הנאשם בתיק שבפניי - מתאריך 6.11.15 ועד תחילת מאסרו בת.פ. 11571-08-14.

מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג פשע.

מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה פוחזת או

נהיגה בזמן פסילה.

24 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה. הפסילה תחל מיום שחרורו של הנאשם ובמצטבר לכל עונש פסילה אחר שהוטל על הנאשם.

קנס בסכום של 25,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.2.2017.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשע"ו, 28 יוני 2016, בהעדר הצדדים.